

Dosarul nr. 2ra-1296/23
2-22031993-01-2ra-08092023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Bivol)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Braga, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

27 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugenia Budan,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Eugenia Budan împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom” cu privire la
anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților
salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2022, Eugenia Budan, reprezentată de avocata Carolina Carandiu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Infocom” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f. d. 2-5, vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Eugenia Budan a indicat că a activat în cadrul ÎM „Infocom”, începând cu 01 aprilie 1977 pe parcursul a 45 de ani, iar începând cu anul 2002 și până la eliberarea din funcție, a deținut funcția de șef-secție „Recepție-prelucrare date, relații cu publicul”.

La 30 noiembrie 2021, în funcția de director interimar al ÎM „Infocom” a fost desemnat Sergiu Ceban. Peste câteva zile după preluarea interimatului de către Sergiu Ceban, a fost convocată o adunare, la care noul director și-a expus planul de activitate pe o perioadă de 6 luni (termenul pentru care a fost numit în funcție) și că va face cunoștință cu personalul întreprinderii și activitatea fiecăruia în parte.

După două zile de la convocarea adunării, fără a o cunoaște pe dânsa și activitatea pe care o desfășoară în calitate de șef-secție în cadrul întreprinderii, a fost invitată în biroul directorului, unde i s-a adus la cunoștință că este eliberată din funcție, drept motiv fiind invocată o problemă familială.

Astfel, în baza ordinului nr. 136-p din 09 decembrie 2021, a fost demisă de către directorul interimar al ÎM „Infocom”, Sergiu Ceban din funcția deținută șef-

secție „Recepție-prelucrare date, relații cu publicul”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. (y¹) din Codul muncii

A considerat că ordin menționat este ilegal, deoarece concedierea sa reprezintă o discriminare în sfera muncii pe criterii nelegate de calitățile profesionale, care este expres interzis de art. 8 din Codul muncii, cât și pe criteriul de statut de pensionar, manifestată prin subminarea egalității la concediere.

Totodată, a evidențiat că deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, nu poate fi unicul motiv de concediere. În cadrul întreprinderii activează și alți angajați pensionari care muncesc în continuare. Astfel, a considerat că a fost discriminată în raport cu alți angajați pensionari, suferind atât prejudiciu moral, cât și material.

De asemenea, reclamanta a invocat că a fost membru al organizației sindicale și că angajatorul nu a notificat organul sindical privind concedierea sa.

A menționat că, în pofida faptului că deține un stagiu impunător de activitate (45 ani) în întreprinderea dată, profesionalism, devotament și disciplină, exprimată prin lipsa sancțiunilor disciplinare, fiind decorată în anul 2015 de către Președintele Republicii Moldova cu ordinul „Meritul civic”, angajatorul în mod abuziv, fără a motiva care au fost criteriile de selectare pentru a fi concediată, a emis un ordin de concediere ilegal.

În drept, reclamanta și-a concretizat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1), 86 alin. (1) lit. (y¹), 87 alin. (1), 89 alin. (1), 90 alin. (2) lit. b), 330 alin. (1), 335 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, art. 2036 alin. (1) din Codul civil, art. 5, 90, 94, 96, 119, 206 alin. (1), 267 lit. g), 356 din Codul de procedură civilă, Convenției nr. 158 din 22 iunie 1982 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului (în vigoare pentru Republica Moldova din 14 februarie 1998).

Reclamanta Eugenia Budan, reprezentată de avocata Carolina Carandiuc, a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 136-p din 09 decembrie 2021, restabilirea în funcția de șef-secție „Recepție-prelucrare date, relații cu publicul”, încasarea salariului și a altor plăți salariale pentru absența forțată de la muncă începând cu 09 decembrie 2021 și până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în sumă de 15 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, Eugenia Budan, reprezentată de avocata Carolina Carandiuc, a depus cerere privind concretizarea cerințelor, solicitând anularea ordinului de concediere nr. 136-p din 09 decembrie 2021, restabilirea în funcția de șef-secție „Recepție-prelucrare date, relații cu publicul”, încasarea din contul ÎM „Infocom” în beneficiul său a salariului mediu lunar pentru absența forțată de la muncă în mărime de 10 530 de lei, începând cu 09 decembrie 2021 până la restabilirea în funcție, a primelor pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare care au fost acordate de către angajator în perioada din 09 decembrie 2021 până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 15 000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei (f. d. 70-72, vol. I).

Prin încheierea protocolară din 22 august 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Svetlana Rusoi (f. d. 119-120, vol. I).

Prin încheierea protocolară din 29 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Comitetul Sindical al ÎM „Infocom” (f. d. 125, vol. I).

Prin hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Budan.

A fost anulat ordinul nr. 136-p din 09 decembrie 2021 cu privire la concedierea Eugeniei Budan din funcția șef-sectie „Recepție-prelucrarea date, relații cu publicul” al ÎM „Infocom”.

A fost restabilită Eugenia Budan în funcția șef-sectie „Recepție-prelucrarea date, relații cu publicul” al ÎM „Infocom”.

S-a încasat de la ÎM „Infocom” în beneficiul Eugeniei Budan salariul mediu lunar pentru absența forțată de la muncă în mărime de 10 530 de lei pentru perioada 09 decembrie 2021 - 18 octombrie 2022, prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

În rest, pretențiile reclamantei Eugenia Budan au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat de la ÎM „Infocom” în beneficiul Statului Republica Moldova taxa de stat în mărime de 517,66 de lei (f. d. 136, 141-149, vol. I).

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că angajatorul la emiterea ordinului nr. 136-p din 09 decembrie 2021 cu privire la concedierea Eugeniei Budan, a încălcat prevederile art. 87 din Codul muncii, deoarece în pofida faptului că reclamanta este membru de sindicat, nu a solicitat în prealabil opinia consultativă a organului sindical din unitate, fapt confirmat inclusiv de Comitetul Sindical al ÎM „Infocom” prin răspunsul nr. 1489 din 21 iunie 2022.

Prin urmare, instanța de fond a conchis că cerința privind anularea ordinului nr. 136-p din 09 decembrie 2021, este întemeiată și urmează a fi admisă, or reclamanta a fost concediată pe alte criterii nelegate de calitățile sale profesionale, fapt interzis conform prevederilor legale.

Având în vedere faptul că ordinul de concediere urmează a fi anulat, prima instanță a ajuns la concluzia că cerința privind restabilirea în funcția de șef-sectie „Recepție-prelucrarea date, relații cu publicul” al ÎM „Infocom”, precum și cerința privind încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă în mărime de 10 530 de lei pentru perioada 09 decembrie 2021 - 18 octombrie 2022, își găsesc suportul de fapt și de drept și urmează a fi admise.

Cu referire la cerința privind încasarea primelor pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare, instanța de fond a considerat că aceasta urmează a fi respinsă, or acestea reprezintă plăți cu caracter unic, care sunt exceptate de la art. 165 din Codul muncii.

Prima instanță, cu referire la prejudiciul moral, a reținut că pentru încălcarea dreptului subiectiv personal-nepatrimonial, dreptul de a munci al Eugeniei Budan și pentru starea de frustrare cauzată prin încălcarea acestui drept, compensația de 5 000 de lei este una echilibrată, rezonabilă și proporțională suferințelor psihice care poate asigura satisfacerea echitabilă a reclamantei.

Prin decizia din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Viorel Șaraban, în interesele ÎM „Infocom”, casată integral hotărârea din 18 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă

o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Budan (f. d. 180, 181-188, vol. I).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, deși legislatorul a prevăzut posibilitatea încetării la inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată și determinată, prin nota la art. 86 din Codul muncii a menționat că persoanele concediate în temeiul lit. y¹) pot fi angajate pe o durată determinată conform art. 55 lit. f), potrivit căruia contractul individual de muncă pe perioadă determinată se încheie cu persoanele pensionate, conform legislației în vigoare, pentru limită de vârstă ori vechime în muncă și nu sunt încadrate în câmpul muncii - pe o perioadă de până la 2 ani, care, la expirare, poate fi prelungită.

Din coroborarea prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) și nota la această normă legală, rezultă că litera y¹) se aplică numai dacă contractul individual de muncă este încheiat cu o persoană care nu are statut de pensionar, iar după desfacerea acestuia poate fi încheiat un alt contract individual de muncă pe perioadă determinată.

Acest fapt se profilează și în decizia Curții Constituționale nr. 61 din 19 iunie 2018.

Prin urmare, legislatorul nu a urmărit obligarea angajatorului de a concedia salariatul, care deține statutul de pensionar pentru limita de vârstă, dar i-a oferit în temeiul literei y¹) a art. 86 alin. (1) din Codul muncii, dreptul de a desface contractul individual de muncă încheiat pe o perioadă nedeterminată, totodată a acordat angajatorului, în temeiul art. 55 lit. f), posibilitatea de a angaja persoanele concediate pe motivul deținerii statutului de pensionar pentru limita de vârstă pe o perioadă determinată.

În speță, instanța de apel a constatat că ordinul de angajare nr. 1-k din 11 februarie 1992 în privința Eugeniei Budan a fost emis când aceasta nu deținea statutul de pensionar pentru limita de vârstă și în momentul pensionării, cu ultima nu a fost încheiat un contract individual de muncă pentru o perioadă determinată.

Temeiul de concediere prevăzut de art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, face parte din categoria concedierii nedisciplinare a salariatului, care survine doar din inițiativa angajatorului fără a avea tangențe cu compartimentul ca atare al salariatului. În aceste cazuri concedierea intervine în lipsa vinovăției salariatului.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a ajuns la o concluzie greșită despre ilegalitatea ordinului de concediere nr. 136-p din 09 decembrie 2021 și anularea acestuia. Or, în circumstanțele din speță, angajatorul ÎM „Infocom” a fost în drept să desfacă contractul individual de muncă încheiat cu Eugenia Budan, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, întrucât contractul individual de muncă a fost încheiat cu o persoană care la momentul angajării nu avea statut de pensionar, ultima l-a obținut pe parcursul activității, iar după obținerea statutului de pensionar, cu aceasta nu a fost încheiat vreun contract individual de muncă pe o perioada determinată, respectiv raporturile de muncă se considerau existente pe o perioada nedeterminată.

Astfel, pentru a fi aplicabilă prevederea art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, este necesar ca contractul individual de muncă să fi fost încheiat până la atingerea vârstei de pensionare, pe o perioadă nedeterminată.

Prin urmare, luând în considerare că la emiterea actului juridic contestat, au fost întrunite condițiile legale pentru aplicarea la discreția angajatorului a

prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, instanța de apel a anjuns la concluzia că nu există temeiuri legale pentru a dispune anularea ordinului de concediere nr. 136-p din 09 decembrie 2021.

Cu referire la prevederile art. 87 din Codul muncii, instanța de apel a stabilit că probatoriul cauzei denotă că Eugenia Budan era membră a Comitetului Sindical al ÎM „Infocom”. Însă, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, Președintele Comitetului Sindical al ÎM „Infocom” a declarat expres faptul că aproximativ de la începutul anului 2021 până în luna mai a anului 2022, Comitetul Sindical al ÎM „Infocom” nu deținea cvorumul necesar, deci erau activi doar 2 membri, de unde și rezultă faptul că la 09 decembrie 2021, în momentul concedierii reclamantei, Comitetul Sindical al ÎM „Infocom” nu avea posibilitatea de a elibera o opinie consultativă.

În cadrul examinării cauzei, Comitetului Sindical al ÎM „Infocom” expres și-a expus opinia, prin care a declarat că angajatorul a acționat corect în partea ce ține de concedierea Eugeniei Budan în temeiul art. 86 alin. (1) lit. (y¹) din Codul muncii, adică deținerea de către salariat a statului de pensionar pentru limita de vârstă.

Având în vedere faptul că, în speță, nu s-a constatat existența temeiurilor legale pentru anularea ordinului de concediere, instanța de apel a conchis că cerințele Eugeniei Budan privind încasarea plăților salariale, încasarea primelor pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, nu își găsesc suportul de fapt și de drept și urmează a fi respinse.

La 02 august 2023, Eugenia Budan a declarat recurs împotriva deciziei din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f. d. 3-10, vol. II).

În motivarea recursului, recurenta Eugenia Budan a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată, suplimentar invocând că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 86 alin. (1) lit. y¹), 87 alin. (1) și (2) din Codul muncii, Convenției nr. 111 din 25 iunie 1958 a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitarea profesiei, Recomandării nr. 62 cu privire la lucrătorii în vârstă, art. 6 din Directiva Consiliului European nr. 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000, Hotărârii Curții Constituționale nr. 30 din 23 decembrie 2010.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 08 iunie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la actele cauzei (f. d. 190, vol. I), însă, careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurentă, lipsesc.

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată și la adresa electronică a reprezentantului recurentei, avocatei Carolina Carandiuc, la 08 iunie 2023, circumstanță ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 190 verso, vol. I).

Astfel, se constată că recurența s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 august 2023, în termenul legal.

La 22 februarie 2023, la adresa electronică a ÎM „Infocom”, Comitetului Sindical al ÎM „Infocom” și avocatului Viorel Șaban a fost expediată copia recursului declarat de Eugenia Budan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 34, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului declarat de Eugenia Budan împotriva deciziei din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Eugenia Budan este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs), părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs de către Eugenia Budan, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Eugenia Budan, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugenia Budan împotriva deciziei din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni